

آیا داشتن حریم خصوصی در اینترنت عملی است؟

اتحادیه اروپا می‌خواهد برای کاربران اینترنت، حق قانونی «به فراموشی سپرده شدن» بگیرد. اما طبیعت اینترنت اجازه نمی‌دهد که حریم خصوصی افراد واقعا رعایت شود. آیا این قانون تازه، متفاوت خواهد بود؟

اتحادیه اروپا می‌خواهد برای کاربران اینترنت، حق قانونی «به فراموشی سپرده شدن» بگیرد. اما طبیعت اینترنت اجازه نمی‌دهد که حریم خصوصی افراد واقعا رعایت شود. آیا این قانون تازه، متفاوت خواهد بود؟

بهنوش خرم‌روز: اتحادیه اروپا عزم خود را جزم کرده تا قانونی را به تصویب برساند که بر اساس آن، کاربران اینترنت از حق به فراموشی سپرده شدن در دنیای اینترنت برخوردار شوند. اما به نظر می‌رسد حرف زدن در این مورد خیلی از عمل کردن ساده‌تر باشد.

به گزارش نیوساینتیست، کمیسر عدالت اتحادیه اروپا، ویویان ردینگ، در پارلمان این اتحادیه گفته که وبسایت‌ها باید به مردم امکان کنترل بیشتری روی اطلاعاتشان بدهند. وی می‌گوید: «171#& من می‌خواهم مشخصا این موضوع را روشن کنم که مردم باید حق حذف کردن اطلاعاتشان از اینترنت را داشته باشند و اصلا کافی نیست که فقط چنین امکانی در اختیار داشته باشند. این باید یک حق قانونی باشد.»

ردینگ همچنین به سایت‌ها هشدار داده که باید از قوانین اتحادیه اروپا پیروی کنند و قدرت بیشتری برای ناظران حریم خصوصی ملی قایل شوند. به گفته وی، وقتی وبسایتی در اروپا میلیون‌ها کاربر فعال دارد، باید به قوانین اتحادیه اروپا احترام بگذارد.

خب، شاید این موضوع خیلی روشن باشد و در واقع خیلی‌ها با این جمله موافق باشند که وبسایت‌ها باید به حریم خصوصی کاربران احترام بگذارند، اما طبیعت اینترنت باعث می‌شود که چنین قوانینی خیلی زود به دست فراموشی سپرده شوند، چون در واقعیت، چه طور می‌توان حد و مرزی را برای اطلاعاتی که روی اینترنت گذاشته می‌شوند تعیین کرد؟ وقتی شما اطلاعاتی را روی اینترنت به اشتراک می‌گذارید، به سادگی کپی می‌شود و به طور گسترده‌ای هم پخش می‌شود. خب، اگر اطلاعات اصلی را کاملا پاک هم کنید، باز هر کسی ممکن است در جای دیگری نسخه‌ای از آن را پیدا کند. اگر عکس یا فیلم خجالت‌آوری از کسی روی اینترنت گذاشته شود، اصلا نمی‌توان فهمید که تا چه حد پخش شده و همه کپی‌ها را نمی‌توان از بین برد.

البته شاید وضع قانون برای حفظ حریم خصوصی کاربران اینترنت غیرعملی باشد، اما فناوری، گزینه‌های دیگری را هم در اختیار ما قرار داده است. برای مثال، اوائل امسال گروهی آلمانی تکنیکی ساختند که توسط آن می‌توان برای عکس‌ها تاریخ انقضا مشخص کرد. این تکنیک که اکسپایر (انقضا) نامیده شده، عکس‌ها را با کلیدی رمزگذاری می‌کند که باعث می‌شود فقط تا قبل از زمان خاصی، آن عکس قابل دیدن باشد.

با این حال این روش هم صددرصد جواب نمی‌دهد. اگر کسی قبل از زمان انقضا به عکس دسترسی داشته باشد، کپی کردن آن و بعد هم پخش کردن آن اصلا کار سختی نیست. شاید تنها راه مطمئن برای حفظ حریم شخصی و جلوگیری از پخش شدن اطلاعاتی که نمی‌خواهیم، این باشد که اصلا از اول اطلاعاتمان را روی اینترنت به اشتراک نگذاریم.